

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

Digital Leadership of School Administrators Affecting Academic
Administration Under Pathum Thani Primary Educational Service
Area Office 2

ต่อศักดิ์ ผาโคตร¹ และ นิษรา พรสุริวงษ์²

Torsak Phakot¹ and Nisara Pornsurivong²

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

North Bangkok University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: ¹torsak.phak@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา และ 4) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานด้านวิชาการของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 314 คน โดยวิธีการการสุ่มแบบชั้นภูมิ โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม และการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์สถิติการถดถอยแบบ Stepwise

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2) การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง ($r = .960$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของการบริหารงานวิชาการ มีทั้งหมด 4 ตัวแปร เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ ด้านการมีความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล (X_3) ($\beta = .282$) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_2) ($\beta = .282$) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ($\beta = .264$) และด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) ($\beta = .190$) ซึ่งเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีทั้ง 4 ตัวกับการบริหารงานวิชาการ ดังนั้น จึงสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ ในรูปคะแนนดิบและรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ $Y = .145 + .270X_3 + .264X_2 + .253X_1 + .174X_4$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน $ZY = .282X_3 + .282X_2 + .264X_1 + .190X_4$

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล; ทักษะดิจิทัลสำหรับผู้บริหาร; การบริหารงานวิชาการ

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of digital leadership among school administrators 2) to examine the level of academic management within schools 3) to investigate the relationship between the digital leadership of school administrators and school academic management and 4) to analyze the digital leadership factors influencing school academic management. The research sample consisted of 314 school administrators and teachers, obtained through stratified random sampling (using schools as the sampling unit) and simple random sampling via a draw method. The research instrument was a questionnaire. Data analysis was performed using frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's product-moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis. The research findings were as follows;

1. The overall digital leadership of school administrators was perceived at a high level.
2. The overall academic management of the schools was at a high level.
3. There was a high positive correlation between the digital leadership of school administrators and academic management ($r = .960$) at a statistical significance level of .01.
4. There were four significant predictors of academic management, ranked by importance Digital Knowledge and Skills (X_3) ($\beta = .282$), Creating a Digital Learning Culture (X_2) ($\beta = .282$), Digital Vision (X_1) ($\beta = .264$), and Digital Communication (X_4) ($\beta = .190$). These four variables effectively predicted academic management. The predictive equations for academic management in raw score form and standardized score form are as follows:

Regression equation in raw scores $Y = .145 + .270X_3 + .264X_2 + .253X_1 + .174X_4$

Regression equation in standardized scores $ZY = .282X_3 + .282X_2 + .264X_1 + .190X_4$

Keywords: Digital Leadership; Digital Skills for Administrators; Academic Administration

บทนำ

ในปัจจุบันโลกได้ก้าวเข้าสู่ยุคสังคมดิจิทัลหรือยุคเศรษฐกิจใหม่ ซึ่งเทคโนโลยีได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการจัดการศึกษาอย่างสิ้นเชิง สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) และ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีสมรรถนะสูง ดังที่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2565) ได้ระบุถึงความสำคัญของการเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21 สถานศึกษาจึงต้องปรับตัวโดยมีผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อน โดย กฤตลักษณ์ รัตนหมากุล (2568) ได้ชี้ให้เห็นว่า "ภาวะผู้นำดิจิทัล" เป็นปัจจัยสำคัญในการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการบริหารจัดการและการเรียนการสอนเพื่อความสำเร็จขององค์กร นอกจากนี้ การบริหารงานวิชาการยังคงเป็นภารกิจหัวใจสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ธนากร ศรีอุทธา (2566) และนฤมล วรรณะปะกะ (2568) ที่กล่าวว่าคุณภาพการศึกษาขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการ อย่างไรก็ตาม จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า แม้จะมีงานวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำและการบริหารสถานศึกษาจำนวนมาก แต่ยังขาดการศึกษาที่เชื่อมโยงอิทธิพลของภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการในบริบทการศึกษาวิถีใหม่ที่ชัดเจนเพียงพอ ดังที่ นิตติกร เบญจมาตย์ (2568) และรดา บุนนาค (2568) ได้ตั้งข้อสังเกตถึงความจำเป็นในการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารในยุคดิจิทัล

สำหรับบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบการจัดการศึกษาในพื้นที่ที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมสูง พบว่ายังประสบปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา โดยสะท้อนจากข้อมูล ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (2567) ที่แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มสาระการเรียนรู้หลักของปีการศึกษาที่ผ่านมายังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศ สถานการณ์ดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นถึงช่องว่างในการบริหารงานวิชาการที่ยังไม่สามารถนำศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นเร่งด่วนในการศึกษาตัวแปรด้านภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นกุญแจสำคัญในการไขปัญหาและยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในพื้นที่ดังกล่าวให้ดียิ่งขึ้น

จากสภาพปัญหาและความสำคัญข้างต้น บทความวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ โดยดำเนินการวิจัยด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากผู้บริหารและครูในสังกัด เพื่อวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างตัวแปร ผลการวิจัยที่ได้จะนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้และแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด ในการส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงาน

วิชาการของสถานศึกษา

4. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานด้านวิชาการของสถานศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการมีความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

2. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการมีความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล สามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

การทบทวนวรรณกรรม

จากการสืบค้นและสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีสำคัญ 2 ประเด็นหลัก เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัล (Digital Leadership) จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการ เช่น พิมพิลา อำนวย (2566); กานต์ธีรา เกตุแก้ว (2568); จตุพร ทองจิตร (2567) และ รดา บุญนาค (2568) สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการกำหนดวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ เพื่อบรรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการบริหารจัดการและการเรียนรู้ โดยมุ่งสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ยืดหยุ่น และส่งเสริมสมรรถนะทางดิจิทัลให้แก่บุคลากร องค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (Digital Vision) คือ ความชัดเจนในการนำทิศทางเทคโนโลยี 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (Digital Learning Culture) คือการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อนวัตกรรม 3) การมีความรู้และทักษะดิจิทัล (Digital Literacy) คือสมรรถนะในการใช้เครื่องมือดิจิทัลของผู้บริหาร และ 4) การสื่อสารดิจิทัล (Digital Communication) คือ การใช้ช่องทางออนไลน์เพื่อสร้างความเข้าใจกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2. การบริหารงานวิชาการ (Academic Administration) ถือเป็นภารกิจหลัก (Core Mission) ของสถานศึกษาที่มีความสำคัญสูงสุดในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน จากการสังเคราะห์ขอบข่ายงานวิชาการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงศึกษาธิการ (2561); ไสว วีระพันธ์ (2567) และนฤมล วรรณะปะกะ (2568) สรุปขอบข่ายสำคัญ 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดและประเมินผล 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การนิเทศการศึกษา และ 6) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ซึ่งการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพในยุคปัจจุบัน จำเป็นต้องอาศัยการขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศ

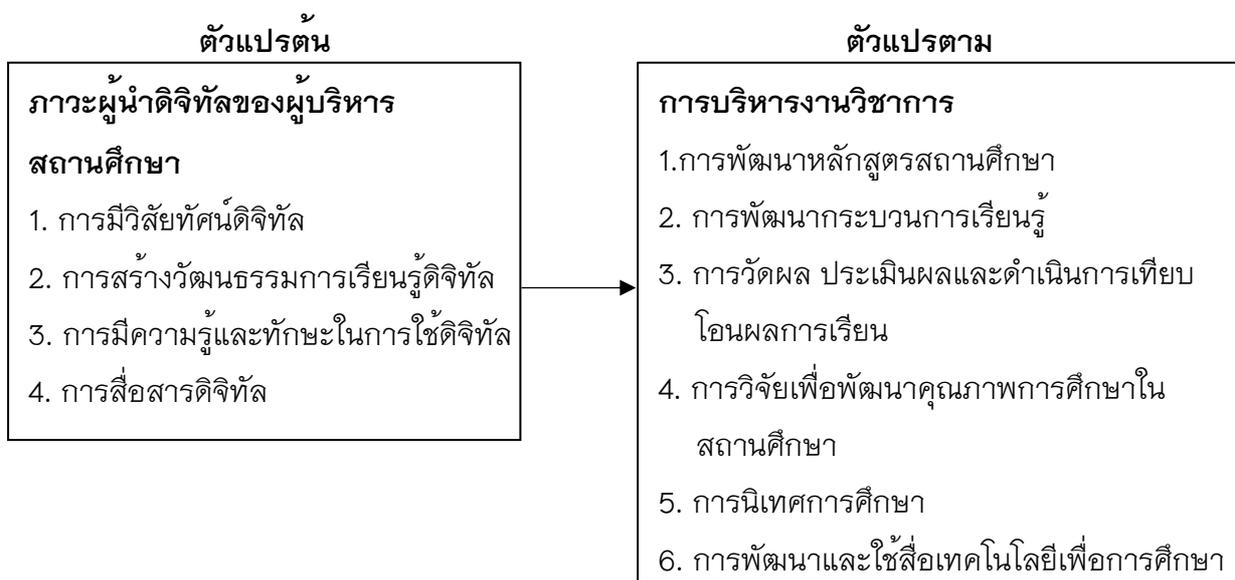
อย่างไรก็ตาม แม้งานวิจัยในอดีตจะระบุว่าภาวะผู้นำส่งผลต่อการบริหารงาน แต่ยังคงขาดการศึกษาที่ชัดเจนว่า "องค์ประกอบย่อย"ใดของภาวะผู้นำดิจิทัลที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อการยกระดับงานวิชาการในบริบทของโรงเรียนประถมศึกษาเขตปริมณฑลที่มีบริบทกึ่งเมืองกึ่งชนบท การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเติมเต็มช่องว่างดังกล่าว เพื่อสร้างโมเดลการพัฒนาผู้บริหารที่ตรงจุดและมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและสังเคราะห์หลักการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดตัวแปรที่สำคัญและสอดคล้องกับบริบทการศึกษา ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัล โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบร่วมจากแนวคิดของ Flanagan & Jacobsen (2003) และ Kaganer & Zamora (2013) ผสมกับงานวิจัยร่วมสมัยของ พิมพิลา อำนวย (2566) และ กานต์ธีรา เกตุแก้ว (2568) สรุปได้เป็น 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (Digital Vision) 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (Digital Learning Culture) 3) การมีความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล (Digital Literacy) และ 4) การสื่อสารดิจิทัล (Digital Communication)
- 2.การบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยยึดตามขอบข่ายภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการ (2561) เป็นหลัก บูรณาการร่วมกับแนวคิดของ Krug (1992) และงานวิจัยที่สอดคล้องของ ไสว วีระพันธ์ (2567) และ นฤมล วรรณะปะกะ (2568) จำแนกขอบข่ายการศึกษาออกเป็น 6 ด้าน คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การนิเทศการศึกษา และ 6) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จากหลักการสังเคราะห์ข้างต้น สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังภาพที่ 1

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการภายใต้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ประจำปีการศึกษา 2568 รวมทั้งสิ้น 1,450 คน (ประกอบด้วยผู้บริหาร 93 คน และครูผู้สอน 1,357 คน) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยการคำนวณจากสมการของ Yamane (1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 314 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 20 คน และครูผู้สอน 294 คน กระบวนการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดให้สถานศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) จากนั้นจึงดำเนินการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากเพื่อคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด โครงสร้างของแบบสอบถามจำแนกออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ ครอบคลุมข้อมูลด้านเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของสถานศึกษา ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ครอบคลุม 4 องค์ประกอบ (การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล, การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล, การมีความรู้และทักษะดิจิทัล, และการสื่อสารดิจิทัล) และ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ครอบคลุมขอบข่าย 6 ด้าน โดยข้อคำถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ออกแบบเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert ในด้านการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผ่านการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากนั้นนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มบุคลากรที่มีบริบทใกล้เคียงกันแต่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งพบว่ามีความเท่ากับ .902 บ่งชี้ว่าเครื่องมือวิจัยฉบับนี้มีคุณภาพและผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับการนำไปจัดเก็บข้อมูลจริง

ขั้นตอนการวิจัย

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล และนำหนังสือขอความร่วมมือจากคณะศึกษาศาสตร์ไปขออนุญาตและความร่วมมือจากคณะครูสังกัด ที่ได้รับการสุ่มให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยประสานงานกับทางต้นสังกัด เพื่อขอความร่วมมือให้ประสานงานกับคณะครูในสถานศึกษา โดยผู้วิจัยจะส่งแบบสอบถามเป็นคิวอาร์โค้ด โดยข้อมูลทั้งหมดจะเชื่อมโยงมาที่ฐานข้อมูลของ Google Form ที่ผู้วิจัยได้จัดตั้งระบบไว้
4. ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่าได้แบบสอบถามทั้งหมด 314 ชุด นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้ทุกฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถามไปสอบถามผู้บริหาร และครูผู้สอนในสถานศึกษา จำนวน 314 คน เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
5. วิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธี Stepwise

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	4.10	.648	มาก	1
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_2)	4.09	.663	มาก	2
3. ด้านการมีความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล (X_3)	4.08	.650	มาก	3
4. ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4)	4.08	.678	มาก	4
รวม	4.09	.622	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.09, S.D. = .622) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากเป็นอันดับแรก คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.10, S.D. = .648) รองลงมา คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.09, S.D. = .663) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย คือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.08, S.D. = .678) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.07	.658	มาก	5
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.08	.684	มาก	3
3. ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	4.08	.669	มาก	2
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาใน	4.07	.649	มาก	4
5. ด้านการนิเทศการศึกษา	4.08	.665	มาก	1
6. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.07	.675	มาก	6
รวม	4.07	.621	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.07, S.D. = .621) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก คือ ด้านการนิเทศการศึกษา, ด้านการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านกระบวนการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.08) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดท้าย คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.07, S.D. = .675) ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

	X_1	X_2	X_3	X_4	X_t	Y_t
X_1	1.000					
X_2	.826**	1.000				
X_3	.869**	.855**	1.000			
X_4	.852**	.854**	.857**	1.000		
X_t	.939**	.938**	.949**	.946**	1.000	
Y_t	.904**	.904**	.916**	.898**	.960**	1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง ($r = .960$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนี้

- 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล(X_1) มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง ($r = .904$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 - 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล(X_2) มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง ($r = .904$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 - 3) ด้านการมีความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล(X_3) มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง ($r = .916$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 - 4) ด้านการสื่อสารดิจิทัล(X_4) มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง ($r = .898$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ผลศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานด้านวิชาการของสถานศึกษา

ตารางที่ 4 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA) ด้วยวิธี Stepwise

ตัวแปร	ภาวะผู้นำดิจิทัลที่สามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ				
	B	SE	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	.145	.066		2.214*	.028
X_3	.270	.036	.282	7.420**	.000
X_2	.264	.032	.282	8.137**	.000
X_1	.253	.034	.264	7.389**	.000
X_4	.174	.033	.190	5.217**	.000
R = .961 Adjusted R ² = .9218 SE(est.) = .174 F = 923.202** Sig = .000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Stepwise ซึ่งให้เห็นว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลทั้ง 4 ด้าน สามารถรวมกันทำนายความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวแปรชุดนี้มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .961 และมีอำนาจในการอธิบายความแปรปรวนของการบริหารงานวิชาการได้สูงถึงร้อยละ 92.18 ($R^2 = .9218$) โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ SE(est.) อยู่ที่ .174

เมื่อพิจารณาน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรพยากรณ์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการบริหารงานวิชาการมากที่สุด คือ ด้านการมีความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล (X_3) และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_2) ($\beta = .282$) รองลงมาได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ($\beta = .264$)

และด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) ($\beta = .190$) ตามลำดับ ซึ่งจากค่าสถิติดังกล่าว สามารถนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ} \quad Y = .145 + .270X_3 + .264X_2 + .253X_1 + .174X_4$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน} \quad ZY = .282X_3 + .282X_2 + .264X_1 + .190X_4$$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักดีว่า 'งานวิชาการ' เป็นหัวใจหลักของการจัดการศึกษา การจะยกระดับผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจ การสื่อสาร และการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารจึงต้องแสดงบทบาทการเป็นผู้นำทางเทคโนโลยี เพื่อเป็นแบบอย่างและสร้างวัฒนธรรมการทำงานแนวใหม่ให้แก่ครูและบุคลากร ซึ่งผลการประเมินดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ นิตติกร เบญจมาตย์ (2568) ที่ได้ตรวจสอบกลุ่มผู้บริหารระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี และพบว่า การแสดงออกถึงสมรรถนะด้านผู้นำดิจิทัลในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับมากเช่นกัน นอกจากนี้ ข้อมูลยังเป็นไปในทิศทางเดียวกับข้อค้นพบของ พิมพิลา อำนวย (2566) ซึ่งระบุว่ากลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ มีการใช้ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนงานวิชาการภาพรวมในระดับมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่าการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินงานภายใต้กรอบมาตรฐานการศึกษา และระบบการประกันคุณภาพภายในที่เข้มงวดของต้นสังกัด ส่งผลให้ผู้บริหารและบุคลากรครูต้องร่วมกันวางแผน พัฒนาหลักสูตร และปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งข้อค้นพบนี้ สันนิษฐานผลการวิจัยของ จีรารัตน์ ณ น่าน (2568) ที่ระบุว่า การดำเนินงานด้านวิชาการของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (โซนตะวันออก) มีคุณภาพการปฏิบัติงานโดยรวมในระดับมาก เช่นเดียวกับการศึกษาของ ไสว วีระพันธ์ (2567) ที่ยืนยันสภาพความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการในกลุ่มสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ว่ามีผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการ ผลการวิเคราะห์พบความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กระบวนการบริหารงานวิชาการ ในยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล หรือการสร้างสื่อการเรียนรู้ ล้วนต้องอาศัยแพลตฟอร์มดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลัก เมื่อผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์และสมรรถนะทางเทคโนโลยีที่เข้มแข็ง ย่อมสามารถจัดสรรทรัพยากร สร้างวัฒนธรรมองค์กร และเป็นต้นแบบให้ครูจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ตัวแปรทั้งสองมีความเกี่ยวเนื่องและส่งเสริม

กันโดยตรง ซึ่งผลการวิเคราะห์นี้สอดคล้องกับ รดา บุญนา(2568) ที่ยืนยันว่าบทบาทความเป็นผู้นำดิจิทัล มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในพื้นที่จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประเด็นดังกล่าวยังสอดคล้องกับข้อสรุปของ รชวรรณ คำชู(2566) ที่ระบุว่า สมรรถนะการนำองค์การยุคดิจิทัลของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์ระดับสูงกับการจัดการงานวิชาการในช่วงภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของสถานศึกษาในจังหวัดลพบุรี

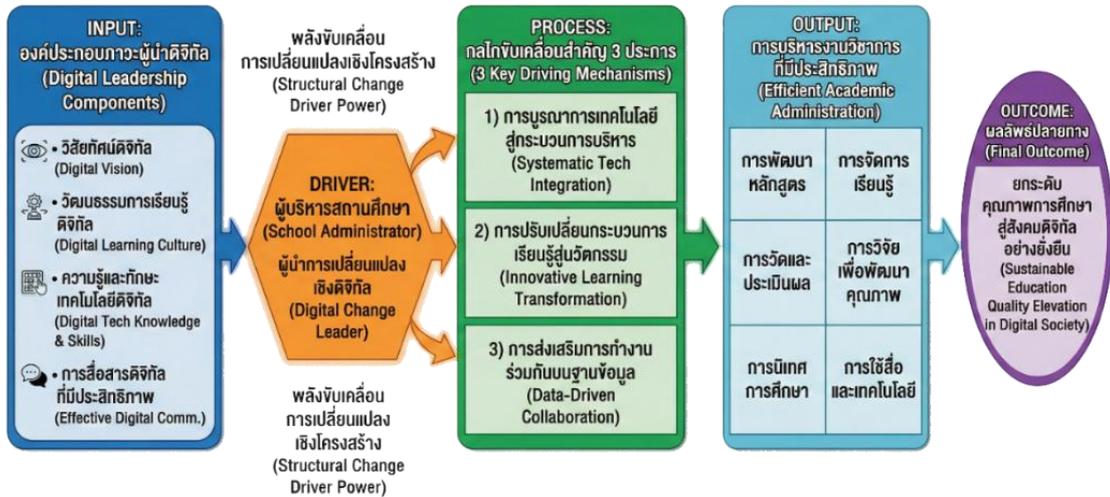
ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 อิทธิพลของภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ผลการทดสอบชี้ให้เห็นว่า องค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนและพยากรณ์ความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการได้สูงถึงร้อยละ 92.18 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารงานวิชาการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในยุคปัจจุบัน จำเป็นต้องอาศัยกลไกการขับเคลื่อนที่ครบวงจร และเป็นระบบ กล่าวคือ การมีวิสัยทัศน์ช่วยกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน การสร้างวัฒนธรรมเอื้อให้เกิดการสร้างนวัตกรรม ขณะที่สมรรถนะด้านดิจิทัลและการสื่อสารช่วยให้การสั่งการและการนิเทศติดตามเป็นไปอย่างรวดเร็วไร้รอยต่อ เมื่อองค์ประกอบทั้งสี่ประสานกันจึงเกิดเป็นพลังขับเคลื่อนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพงานวิชาการ ซึ่งข้อค้นพบนี้มีทิศทางสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรารัตน์ ณ น่าน (2568) ที่พบว่ากลุ่มตัวแปรด้านผู้นำดิจิทัล สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในบริบทโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครได้มากถึงร้อยละ 98.80 สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ทักษะด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารคือกลไกหลักในการยกระดับงานวิชาการในยุคปัจจุบัน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลมิได้เป็นเพียงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารงานวิชาการเท่านั้น แต่ทำหน้าที่เป็นพลังขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง (Structural Change Driver) ผ่านองค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์ วัฒนธรรมการเรียนรู้ ทักษะเทคโนโลยี และการสื่อสารดิจิทัล โดยขับเคลื่อนผ่านกระบวนการบูรณาการ เทคโนโลยี การพลิกโฉมการเรียนรู้สู่นวัตกรรม และการสร้างความร่วมมือบนฐานข้อมูล ส่งผลเชิงประจักษ์ต่อการพัฒนางานวิชาการที่ครอบคลุมทั้ง 6 ด้านที่เอื้อต่อการสร้างคุณภาพการศึกษาที่ยั่งยืนในยุคดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
ในการขับเคลื่อนการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

ภาพที่ 1 แสดงภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในการขับเคลื่อน
การพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

จากภาพที่ 1 สามารถสรุปองค์ความรู้เชิงโมเดลจากงานวิจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกเชิงยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงเชิงดิจิทัลของระบบวิชาการ ผ่านการบูรณาการเทคโนโลยี การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม และการทำงานร่วมกันบนฐานข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งนำไปสู่การบริหารงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพและการยกระดับคุณภาพการศึกษาในระยะยาว

สรุป

การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับสูง และตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ มีทั้งหมด 4 ตัวแปร เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ ด้านการมีความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสื่อสารดิจิทัล ซึ่งเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีทั้ง 4 ตัวกับการบริหารงานวิชาการ ดังนั้น จึงสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในรูปคะแนนดิบและรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ} \quad Y = .145 + .270X_3 + .264X_2 + .253X_1 + .174X_4$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน} \quad ZY = .282X_3 + .282X_2 + .264X_1 + .190X_4$$

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ มุ่งเน้นการต่อยอดและรักษาระดับสมรรถนะดังกล่าวให้มีความยั่งยืน โดยสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายวิชาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ตลอดจนจัดสรรโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อยกระดับขีดความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาให้ก้าวสู่การเป็นผู้นำและองค์กรต้นแบบด้านการบริหารการศึกษาดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ มุ่งส่งเสริมและรักษาระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานให้เกิดความยั่งยืน โดยสนับสนุนให้สถานศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาบูรณาการในกระบวนการบริหารงานวิชาการอย่างเป็นระบบ เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้และพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรให้ก้าวสู่สถานศึกษาต้นแบบต่อไป

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการกำหนดนโยบายเชิงรุกในการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลของผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง โดยนำเทคโนโลยีมาเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนระบบงานวิชาการ พร้อมทั้งสนับสนุนทรัพยากรและแพลตฟอร์มการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นกลไกหลักที่มีอิทธิพลสูงต่อความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ กำหนดนโยบายและจัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะความรู้ด้านเทคโนโลยี การกำหนดวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ การสื่อสารผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กร เพื่อยกระดับขีดความสามารถของผู้บริหารในการขับเคลื่อนงานวิชาการให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบันได้อย่างเกิดประสิทธิผลสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา
- 2) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ศูนย์กลางคณาจารย์.
- กฤตลักษณ์ รัตน์หมากุล. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัล: บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการขับเคลื่อน การศึกษาไทย. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*, 12(2), 608–619.
- กานต์ธีรา เกตุแก้ว. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษาภายใต้สำนักงานเทศบาลนครนครศรีธรรมราช. *วารสาร มจร.อุบลปริทรรศน์*, 9(1), 103–114.
- จตุพร ทองจิตร. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2. *วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน*, 6(3), 268–284.
- จิราวัฒน์ ฒ นาน. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกลุ่มกรุงเทพตะวันออก. *Academic MCU Buriram Journal*, 10(1), 162–174.
- ธนากร ศรีอุทธา. (2566). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในอำเภอสัตหีบ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- นฤมล วรรณปะกะ. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. ใน *การประชุม วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8* (หน้า 215–229). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นิติกร เบญจมาตย์. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่มีผลต่อการบริหารด้านวิชาการของสถานศึกษา ที่อยู่ภายใต้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัวรี. *Journal of Social Science for Local Development*, 9(2), 348–360.
- พิมพ์ิลา อำนาจ. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน วิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ (วิทยานิพนธ์ครุ ศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รชวรรณ คำชู. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการใน ภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียน. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติการวิจัยประยุกต์ ครั้งที่ 5* (หน้า 245–258). มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- รดา บุญนาค. (2568). บทบาทผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่มีผลต่อการจัดการงานวิชาการของสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอม มณี*, 8(1), 282–293.

- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2567). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)*. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ไสว วีระพันธุ์. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด. *วารสารพุทธศาสตร์ มจร อุบลราชธานี*, 6(3), 1285-1300.
- Flanagan, L., & Jacobsen, M. (2003). Technology leadership for the twenty-first century principal. *Journal of Educational Administration*, 41(2), 124-142.
- Kaganer, E., Zamora, J., & Sieber, S. (2013). *5 skills every leader needs to succeed in the digital world: The digital mind-set*. Washington, DC: ISTE.
- Krug, S. E. (1992). Instructional leadership: A constructivist perspective. *Educational Administration Quarterly*, 28(3), 430-443.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper & Row.

